

Hvordan det begynte.

I forbindelse med Norges Golfforbund's 25 års jubileum i 1973 skrev jeg en artikkel til Golfentusiasten om Bergen Golfklubb's start. Nu er jeg blitt opphøyet til å stille med noen nye linjer om samme emne, og det gjør jeg gjerne, men vil tillate meg en litt annen vri.

Fortiden har jo ikke forandret seg så meget siden 1973 og fremdeles forbauses jeg over at det var mulig for 40 år siden å skape en golfbane — uten noen som helst alminnelig forståelse for golf som sport, uten klarhet over oppgavens omfang hos dem som satte hjulet i gang, — og uten tippemidler. Jeg tror tilfeldighetene spilte en heldig rolle.

For noe slikt som 50 år siden gikk jeg caddie for to av Norges tidligste golfentusiaster. Det var min far og min kalleonkel Alf B. Bryhn, forfatteren av de underholdende Peter van Heeren bøkene. Bryhn var igjen en venn av Finn Meyer og bodde fra tid til annen hos ham på Åstvedt. Det var alminnelig antatt at Finn Meyer var modell for Bryhns rike gentleman forbyrter Peter van Heeren — jeg går ut fra at det var hans livsstil ikke hans gjerninger som ble etterlignet.

En sommeraften satt Alf B. Bryhn og Finn Meyer og filosoferte over legateiendommer. «Her på Åstvedt» sier Alf, «må du få noen lettsindige mennesker til å lage en golfbane — bedre anvendelse kan ikke denne brysomme legateiendommen få». Dette synes Finn Meyer var en utmerket idé og han oppsøkte Thorvald

Halvorsen som var en venn både av ham selv og en rekke av stifterne i Oslo Golfklubb. Slik begynte det.

Er nå dette en sann historie om idéen til Bergen Golfklubb? Hvis ikke sier jeg med italienerne: Om det ikke er sant, så er det iallfall godt funnet på. Men dessuten tror jeg vi har tak i en ende her. Golfpionerene i Norge var som Kinamisjonærer, minst. En av dem, Cato Aall, tok til og med køllene sine med til Svalbard — jeg lånte dem selv.

Den som — lik Finn Meyer — ville treffe Thorvald Halvorsen på kontoret i tredveårene måtte begi seg til Slottsgt. 1, hvor man i hjørneværelset i annen etasje ville finne ham. til venstre for et imponerende italiensk skrivebord ville han videre finne en gruppe av lenestoler, en sofa og et bord. Rundt dette bordet kom Bergen Golfklubb i gang en dag i mai 1937.

Thorvald Halvorsen utnevnte seg selv til president (ikke en beskjeden formann dengang), Rolf Westfal-Larsen til visepresident mens jeg, som ansatt hos presidenten, ble beordret til sekretær, kasserer og banekomiteé. På dette området fikk vi etterhvert hjelp av en engelsk altmuligmann, Mr. Wilson, og den 22. oktober 1938 kunne banen åpnes. Når denne dagen kan fastslås historisk skyldes det at et scorekort fra åpningskampen mellom Wilson og meg er bevart. Vi to ville vel ikke vunnet noe mesterskap i dag, men det visste vi ikke dengang.

Senere fikk vi vårt hyggelige klubbhus. Her gikk familien Westfal-Larsen i spissen, med Hanneri som særlig aktiv. Jeg skulle ønske den spesielle tonen vi

12

hadde i pionerårene kunne få en renessanse — til glede for alle nyere medlemmer.

Det er mange som har gjort en fin jobb siden Bergen Golfklubb ble til, både sportslig og administrativt. Pass på dem, dere som skal skrive klubbens historie. Mitt problem er å gi noen streker av en skisse når det gjelder selve begynnelsen. Alle protokoller fra den tiden ble borte under krigen og jeg er dessverre den eneste igjen av dem som satt rundt bordet i Slottsgt. 1 denne maidagen i 1937. Den umuliggjør samråd med andre som måtte ha bedre hukommelse enn jeg. På den annen side er jeg dermed i den stilling alle historieskriverne ønsker seg: at de ikke kan kontrolleres. Min konklusjon er imidlertid at dette lille glimt fra den første tiden er like troverdig som slike klubbhistorier pleier å være. I bunn og grunn har vel ikke klubbens forhistorie noen annen betydning enn at den bør gi oss lyst til å ta vare på nutiden. Og det må vi gjøre. For oss gamlekarere er det en glede å se at banen igjen er blitt seg selv.

Johan Horn

14

Siren Larsen slår ut fra tee nr. 3

13

15